

BEZ PŁACZU DO PRZEDSZKOLA?

To możliwe, czyli rzecz o dobrej adaptacji

ADAPTACJA TO TRUDNY CZAS. CZAS ZMIAN DLA DZIECI, RODZICÓW I NAUCZYCIELI. Od dzieci wymaga on nie tylko przystosowania się do nowych warunków otoczenia, poznania nowej organizacji dnia, zaakceptowania innej niż do tej pory pozycji społecznej – w przedszkolu przebywają przecież w licznej grupie rówieśniczej – ale przede wszystkim nierozdzielnie łączy się z rozstaniem z rodzicami. NIE WSZYSCY RODZICE SĄ GOTOWI DO ROZSTANIA Z DZIECKIEM. Większość przekracza we wrześniu próg przedszkola z niepokojem i obawą, w końcu oddają swoje DZIECKO pod opiekę – wykwalifikowanych bądź, co bądź – ale jednak obcych wychowawców. Zwykle lęk adaptacyjny ustępuje, gdy zaakceptują nauczycieli i zasady panujące w przedszkolu.

Nauczyciele wkładają w pozytywne wzmocnienie rodziców niemal tyle samo energii, co w zapewnienie poczucia bezpieczeństwa ich dzieciom.

Mamo! Tato!

Właśnie zostałem przedszkolakiem i potrzebuję WASZEGO wsparcia: przed wyjściem do przedszkola.

Stwórzcie poranny rytuał - da mi on poczucie bezpieczeństwa.

Może to być wspólna pięciominutowa zabawa, wysłuchanie lub zaśpiewanie ulubionej piosenki, a może opowiecie mi historię o tym jak Wy chodziliście do przedszkola?

Wszelki przedskolny

Spróbujcie żegnać się ze mną czule, ale szybko. Wiem, jakie to trudne, ale postarajcie się uodpornić na moje łzy. Pamiętajcie, że one są moim sposobem na stres i rozstanie. Zwykle jednak szybko zapominam o smutku. Pamiętajcie, że Wasze zdenerwowanie i niepewność wyczuje natychmiast a wtedy... będę protestować jeszcze głośniejsze. Wymyślmy razem, co mogę zabrać do przedszkola, co doda mi odwagi i pocieszy.

Zawsze dotrzymujcie danego słowa

Jeżeli obiecujecie, że będziecie w pobliżu, bądźcie tam i nigdzie nie odchodźcie. Zawsze mówcie mi, co zamierzacie. Jeśli będziecie chcieli wyjść z przedszkola powiedzcie mi o tym, nawet jeśli wiecie, że się rozplączę. Nie martwcie się, jest ze mną Pani wychowawczyni, która na pewno mnie przytuli. Jeśli będziecie chcieli powiedzieć mi, o której mnie odbierzecie, to nie mówcie, że będziecie za trzy godziny, bo ja nie wiem ile to jest. Lepiej jak usłyszę, że przyjdziecie po obiedzie, po odpoczynku, po podwieczorku. I nigdy się nie spóźniajcie. Nie chcę pomyśleć, że zapomnieliście o mnie.

Rozmawiajcie pozytywnie o przedszkolu

Pamiętajcie, że wszystko, co mówicie na temat przedszkola wpływa na to jak w nim się czuję. Wiem, że macie prawo do przeżywania własnych emocji - ale to są sprawy dorosłych. Ja jestem dzieckiem i bardzo chciałbym słyszeć jedynie spokojne i pełne szacunku opinie. Motywujcie mnie do przedszkola w sposób pozytywny – podkreślając często ile już udało mi się osiągnąć. Opowiedzcie najbliższym o moich sukcesach (*najlepiej przy mnie*) - ale nie koloryzujcie.

Odbiór dziecka z przedszkola

Dbajcie o dobrą komunikację z moimi wychowawcami. Osoby opiekujące się mną powinny znać moje mocne i słabe strony oraz kłopoty, z jakimi właśnie się borykam. Pytajcie nie tylko o czy zjadłem obiad, ale jakie poczyniłem postępy, czy nawiązuję kontakty z rówieśnikami, w jakim stopniu jestem samodzielny. Nigdy nie porównujcie mnie do innych dzieci. Nie ma reguły, co do czasu trwania i przebiegu adaptacji. Mam prawo przechodzić ją tak, jak przechodzę.

Samodzielność

Pomóżcie mi stać się **samodzielnym PRZEDSZKOLAKIEM**. Bądźcie cierpliwi, kiedy będę długo sam się ubierał, zakładał i wiązał buty, jadł samodzielnie posiłek, czy radził sobie w toalecie. Bądźcie przy mnie i wspierajcie mnie, ale nie wyręczajcie w tych czynnościach.

Za rok będziecie wspominać moje pierwsze kroki w przedszkolu patrząc na to jaki jestem samodzielny i ile już umiem !!!

Stworzenie jasnych procedur dotyczących pierwszych dni pobytu dziecka w przedszkolu znacznie ułatwi pracę nauczycielom.

Każde DZIECKO jest indywidualnością, rozwija się we właściwym dla siebie tempie, w odmiennych warunkach środowiskowych, z łatwością nabiera jednych umiejętności, podczas gdy inne sprawiają mu trudności. Nie możemy zakładać, że proces adaptacji zakończą równolegle wszystkie DZIECI i że będzie on wymagał podobnych wysiłków ze strony rodziców i nauczycieli. DZIECKO ma prawo do przeżywania adaptacji we właściwy dla siebie sposób, także płacząc. Zadaniem dorosłych jest wspieranie DZIECKA w procesie adaptacji, poprzez celowe, przemyślane działania dostosowane do jego indywidualnych potrzeb oraz możliwości.